

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata na zwyczajnym pa-
pierze złp. 12, na francuskim złp. 15.

NR 46.

Pojedynczy numer na zwyczaj-
nym papierze gr. 10.

PONIEDZIAŁEK DNIA 23 SIERPNI 1830 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzien godzina	Barometr na 05 z.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
7	27 3, 571	+10. 1	99			
21. 12	„ 4, 173	+15 4	86	Połn: ws. słaby	pogoda z chmur:	
3	„ 4, 116	+13. 8	86	połnoc: za. mocny	pochmurno	deszcz.
9	„ 4, 475	+11. 6	92	„ „ słaby	„ „	

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

PARYŻ d. 10 sierpnia — Tłumy ludu zgromadziły się wczoraj przed pałacem izby deputowanych. — W p. kulnie otwarto wejścia, i w oka mgnieniu zapelnily się galerie piękna i traja natychmiast opanowała. — Zdany wielkiej odmiany niemożna było dostreżć w sali. — Na przeciwko trybuny mówców, było skromne wzniesienie pod baldachimem, ułtraperowanym trójkolorowem chorągwiem, i na tém krzesło tronowe. — Po lewey stronie postawiony był stolik z podem i kałamarzem, a przeciw niemu drugi, oznaczający na sobie koronę, miecz, rękę sprawiedliwości i inne oznaki monarchiczne.

O w pół do pierwszey, deputowani udali się do przyległych pokojów: powracając niebawem w towarzystwie znaczney liczby parów, pomiędzy ktoremi uważano PP. Pasquier prezydenta, xcia Richelieu, Lanjunsais, Montalivet, Chaptal, Dupuis, Kellermans, xcia Montmorency, xcia Tallyeranda, Tascher de la Pagerie, xcia Cadore, xcia Montebello Beljarda, xcia Mortemart, Roy, Claparede, Portalisa i t. p. — było ich około dziewięćdziesięciu.

Komisarze tymczasowi rozmaitych ministerjów, weszli następnie do sali. P. Dupin starszy wskazał im miejsca przeznaczone i

po lewey stronie tronu zasiedli PP. Guizot, Bignon, i baron Louis; po prawey zaś PP. Dupont del'Eure, hr. Gerard, Jourdan, i książę Broglie.

O godzinie kwadras na trzecią, przybyła księżna Orleanu, z całą swoją rodziną i zajęła miejsce w trybunie dla siebie przeznaczoney. Natychmiast zwróciła na siebie oczy całego zgromadzenia. Ubostwiano skromność połączoną z powagą w sobie księżny, która za chwile, królową Francuzów stać się miała. — Ubiór młodych księżniczek córek jej, odznaczał się szczególną prostotą, i gdyby nie ich piękność jeszcze bardziej uderzająca, z trudnością (mówią dzienn: paryżkie) przyszołoby je rozpoznać od córek zwyczajnych obywateli.

O w pół do trzeczey, huk działowy zapowiedział przybycie wielkorządów. Czterech marszałków Francyi, jako to: hrabia Molitor, Magdonald, Mortier i Oudinot, postępowali przed nim, ze swoimi adjutantami. Marszałkowie ci stanęli obok tronu; ministrowie tymczasowi siedzieli na przeznaczonych z obydwu stron ławkach, księżta Chartres i Nemours zasiedli po prawey i lewey stronie Wielkorządów, mającego krzesło przed tronem. — Najgłębsze milczenie panowało dokoła, dopiero po skończonym obrzędzie, którego opis,

znajduje się w *Wywodzie Słownym* poniżej umieszczonym; dały się słyszeć z różnych części sali odgłosy, małą jące jeszcze niepewność pod jakim imieniem pozdrowić mają króla: „Niech żyje Ludwik XIX! — Ludwik I. — Filip I. — Filip VII! i t. p. co zdawało się nieco mieszać xięcia. Nayżywszemi okrzyki powitano monarchę przy wyjściu z pałacu izby deputowanych. — Tłumy ludu zdawały się być upojone radością. — Wszystko cisnęło się do orszaku, złożonego z oddziału gwardyi narodowej konney, i batalionu pieszego teyże gwardyi. Wszystkie dachy, okna, okryte były nieprzeliczonem mnóstwem ludu. Król jadąc konno, bez żadney eskorty, jak tylko w towarzystwie dwóch swoich synów i kilku officerów sztabowych, czule pozdrowiał lud. Rozmaite osoby zbliżały się do niego, ktdrym rękę do uściśnienia podawał; inni zbliżali się do jego synów, składając na ręce ich próśby i życzenia. Królowa i xiężniczki jechały za orszakiem w odkrytey karecie parokonney. Też same okrzyki uniesienia towarzyszyły im aż do *Palais-Royal*.

WYWOD SŁOWNY,

POSIEDZENIA IZBY PARÓW I DEPUTOWANYCH, POŁĄCZONYCH DLA OBRZĘDU PRZYJĘCIA KORONY I ZŁOŻENIA PRZYSIĘGI PRZEZ JEJEGO KRÓLEWICZOWSKĄ MOŚĆ XIĘCIA ORLEANS WIELKORZĄDCĘ KRÓLESTWA.

Roku tysiąc osiemset trzydziestego, d. 9 sierpnia, Panowie Parowie i Panowie Deputowani Francyi, na wezwanie Jego Królewiczowskiej Mości JQ. Xięcia Filipa Orleans, wielkorządcy królestwa, połączyli się w izbie deputowanych. Jego Królewiczowski Mość otoczony Ich Królewiczowskimi Wysokościami Xiążęty Chartres i Nemours i officerami domu swego, przybywszy także, zajął miejsce przeznaczone dla siebie na przodzie tronu. Parowie i Deputowani stali przed swemi ławkami z odkrytą głową.

Jego Królewiczowska Mość Xiążę Orleans, zasiadł i rzeki do parów i deputowanych. „Panowie, siadajcie! —

Następnie obracając się do prezydującego izby deputowanych (P. Kazimierza Perier) J. Królewiczowska Mość rzekł: „Panie Prezesie izby deputowanych, zechciey przeczytać deklaracyę izby. —

Prezes po przeczytaniu takowey (*) za-

niósł ją Jego Królewiczowskiej Mości, który ją oddał kommissarzowi tymczasowemu ministerstwa spraw wewnętrznych.

Obracając się podobnie do prezydującego izby parów (P. Pasquier) rzekł: „Panie Prezesie Izby Parow, zechciey mi złożyć akt przystąpienia teyże izby. — Prezydujący uczynił to natychmiast i złożył pismo w ręce Jego Królewiczowskiej Mości, który je oddał kommissarzowi tymczasowemu ministerstwa sprawiedliwości.

Natenczas J. Królewiczowska Mość odczytał przyjęcie swoje, w tych wyrazach:

„Panowie Parowie i Deputowani! Przewziąłem z wielką uwagą, deklaracyę izby deputowanych i akt przystąpienia do teyże izby parów. — Zważyłem i rozważyłem wszystkie jej wyrażenia.

„Przyjmuję bez wyjątku i zastrzeżenia warunki i zobowiązania, które w sobie ta deklaracya zawiera, i tytuł KRÓLA FRANCUZÓW, który mi też nadaje; i gotów jestem zaprzysiąc jej dochowanie. —

Jego Królewiczowska Mość powstał tu, i z odkrytą głową, wykonał następującą przysięgę:

„W obliczu Boga przysięgam, zachowować wiernie kartę konstytucyjną, z moją fikacyami wyrażonemi w deklaracyi; — panować tylko przez prawa i podług praw; — kazać wydzielać każdemu zupełną i przyzwoitą sprawiedliwość według praw mu służących i działać w każdej rzeczy jedynie ku dobru, szczęściu i chwale ludu francuzkiego. —

Następnie Kommissarz tymczasowy ministerstwa sprawiedliwości, podał Jego Królewiczowskiej Mości pióro, który podpisał niniejszy akt na trzy ręce: dla złożenia jednego egzemplarza w archiwach królewskich, drugiego w izbie parów, trzeciego w izbie deputowanych.

JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ LUDWIK FILIP PIERWSZY KRÓL FRANCUZÓW (*) zasiadł potem na tronie, gdzie powitany został tysięcznem okrzyki: „NIECH ŻYJE KRÓL! —

Nastąpiło milczenie i Jego Królewska Mość, powiedział następującą mowę:

„Panowie Parowie i Deputowani! Dopełniłem wielkiego aktu. Czuję głęboko ca-

* Patrz w numerze gazety krak. oświadczenie izby deputowanych.

** Gazeta berl: Fossa, mylnie doniósł o Filipie VII. R. K.

„Łą rozległość obowiązków jakie na mnie wklada. — Z zupełnem przekonaniem, przyjąłem akt przymierza, który mi został podany.

„Nigdy sobie nieżyczył zasiadać na tronie francuzkim, na który mnie życzenie narodu powołało; ale Francya w swoich bojach swoich zagrożona, uwrzła przodek publiczny w niebezpieczeństwie; zgwałcenie ustawy konstytucyjnej sprawiło powszechne jej wstrząśnienie, potrzeba było nowu przywrócić całą moc praw, i zaradzenie temu, należało do izb reprezentacyjnych. — Dopełniliście tego Panowie moi; poczynione dziś przez was mądre modyfikacje w ustawie konstytucyjnej, zapewniają nam bezpieczeństwo przyszłości, i spodziewam się, że Francya szczęśliwa wewnątrz, zewnątrz szanowaną zostanie, a pokój Europy coraz bardziej wzmacniać się będzie. „ —

Nakon ec kommissarz tymczasowy w ministerstwie sprawiedliwości, wezwał Panów Parów i Deputowanych, ażeby się udali do swoich właściwych izb, gdzie każdy z nich w szczególności wykonać ma przysięgę na wierność królowi i posłuszeństwo konstytucji.

I na tem posiedzenie ukończone zostało.

Działo się w Paryżu dnia dziewiątego sierpnia 1830 r.

(Podpisano) LUDWIK FILIP.

PASQUIER

Przydujący w Izbie Parów.

MARGR: DE MORTEMART,

Xiążę PLACENCYI, Hr. LANJUNAIS

Sekretarz Izby Parów.

KAZIMIERZ PERRIER

Prezes Izby Deputowanych

JAQUEMINOT, L. CUNIN-GRIDAINÉ

PAVÉE DE VANDEUVRE, JARS

Sekretarz Izby Deputowanych.

DUPONT DE L'EURE

Kommissarz tymczasowy ministr: Sprawiedl:

GUIZOT

Komis: tymcz: ministerstwa Spraw Wewnętrz:

Xiążę Orleans kończąc swoją odpowiedź na przywołanie mu d. 7 b. m. przez izbę deputowanych uchwałę, że jest obrany królem Francuzów; tak bardzo się rozczulił, iż mu łzy stanęły w oczach. Wzruszenie to xięcia, zapal z jakim uściskał P. Lafitte, pełen tkiłości obraz otaczający go rodziny, uniesienie wszystkich obecnych, okrzyk: „Niech żyje Król! Niech żyje Królowa! Niech żyje rodzina królewska! „ który od tysięcy otaczającego pałac i na dziedzińcach zgroma-

dzanego ludu był powtarzany; wszystko to czyniło tę chwilę najszczęśliwszą i zachwycającą. Tysiące ludu żądały tu widzieć xięcia. Pokazał się na ganku w towarzystwie P. Lafayette. Oba pozdrowieni zostali niezmiernymi okrzykami, które podwoiły się, gdy xiężna okazała ludowi swoje dzieci. P. Lafayette podczas tego powszechnego uniesienia, pochwycił xięcia za rękę i rzekł: „Prawdziwie zrobiliśmy coś dobrego! Ty Panie, jesteś monarchą, którego potrzebowały serca nasze. „ — Po obiedzie znowu niezliczone tłumy chciały widzieć xięcia, który z całą swoją rodziną wyszedł zaraz na ganek. — Cóż to za dzień, cóż to za lud! Jakże wielką przybiera Francya postawę w oczach Europy! Jakże piękną jest rzeczą bydź powołanym do rządzenia takim ludem, tak walecznym, tak wspaniałym, tyle okazującym miłości, i tyle wartającym kochania!.. (G.B.)

Tegoż dnia o godzinie 10 wieczór, izba parów, jakkolwiek już było późno, mając na czele swego prezesa, barona Pasquier, przybyła złożyć xięciu swój hołd uszanowania i akt przystąpienia do deklaracji izby deputowanych. — P. Pasquier rzekł: „Xiążę i Panie! Izba parów składa w W. X. Mości akt, który ustalić ma wiecznie losy nasze! Dawnoy z bronią w rękę, młodzieniec jeszcze, walczyłeś za niepodległość Francji, dziś nadajesz świętą moc jejej ustawom. Mądrość twoja, uczucia twego serca i wspomnienia przeszłości, obiecują nam prawdziwego króla ludu. Szanować będziesz nasze rękomyie, które są także tw jeini. — Dostoyne potomstwo które postrzegł my około ciebie, wychowane w miłości ojczyzny i w prawdzie; zapewni naszym następcom spokojne nżywanie konstytucyi, którą nam zaprzysiężesz, i tego dobra, jakie rozlewa na kraj cały ustalenie konstytucyjnego rządu. „ — Xiążę odpowiedział: „Składając mi to oświadczenie, okazujecie razem ufność, która mnie najmocniej rozczula. Przychylny z przekonania zasadom konstytucyjnym, niczego bardziej niepragnę, jak zostawać w dobrem porozumieniu z oboma izbami. Dziękuję wam, że mi dajecie prawo polegania na tey rękomyi. — Wkładacie na mnie wielkie obowiązki; staraniem moim będzie dopełniać ich godnie! „ Cały Paryż tey nocy był oświecony. — Huk radosnych wystrzałów z okrzykami ludu zmieszany, ogień sztuczny, i tym podobne gęsty-

ską, do późney nocy trwały. Najmnieysze zamieszanie niewydarzło się nigdzie.

Dnia 8 w niedzielę, zebrały się znowu niezliczone tłumy ludu przed *Palais-Royal* dla widzenia xięcia Orleans, który kilkokrotnie pokazał się z swoją rodziną na ganku. Wieczór było znowu miasto wspaniale oświecone i na wszystkich domach powiewała trójkolorowa chorągiew z okien. Ulice S.Honoryusza, S. Dyonizego i S. Marcina odznaczały się przepychem oświetlenia. Pogoda była piękna, i bulwary, tamy, ulice, wypełnione były do natłoku przechodzącymi; na placu pod wizerunkiem Henryka IV. i na rynku, tańczono. — Był to widok, który wzbudzał radość, i bolesne razem wspomnienie: że w tych samych miejscach przed kilku dniami, mnóstwo ludu ginęło od morderczego ognia, danego z dział kartaczami, i te ulice krwią były zafarbowane; teraznieszczęście zaś oświetlenie jest tylko wyrażeniem samej radości, a gdzie wprzód rozlegała wrzawa srogiego boju, teraz tylko radosne pienia słyszeć się dają. — Radość ta ludu paryzkiego, tak dalece w najmniejszy rzeczy nienadwerżwała porządku, że nawet niepotrzebowano wysłać patrolów tej nocy.

Były minister morski, P. Haussez, został w Beaujency uwięziony, a P. Guernon de Ranville w Tours. —

Prefekt Sekwan, P. Delabord, dał swoim kosztem wybić medal na pamiątkę dni 27, 28 i 29 lipca; na którym po jednej stronie wyobrażona jest Francya płacząca nad grobem poległych synów za jej oswobodzenie; na odwrotnej zaś, znajdują się 4 następujące wiersze Kazimierza Delavigne:

France, dis moi leurs noms; je n'en vois point paraître.

Sur ce funèbre monument?

Ils ont vaincu si promptement,

Que j'étais libre, avant de les connaître.

Pomiędzy 93 parami, którzy teraz swą godność utracą; znajduje się dwóch, którzy będą z pod tego wyłączeni, to jest: Marszałek Soult, i szef Dalmacji i Admirał Duperré. — PP. Villele, Ravez, Corbiere, Labourdonay, i t. d. utracą pewnie swe godności parowskie.

Telegraficzne depeze z Tulonu i Brestu donoszą, iż na wszystkich tam okrętach powiewa trójkolorowa kokarda. Nadto do pierwszego portu zawinęła z Algieru fregata *Nestor* z 10,240,000 fr. w piastrach h szpańskich i depezsami, które tu już przesłane są.

Okręt liniowy wiezie ze skarbcu w Kas-saubah 6 mill. franków, które wraz z przybyłymi już 26 milionami do skarbu królewskiego wniesione będą. — Szpitale w Mahon i Algierze wypełnione są chorem. Jenerał Bourmont udał się wewnątrz kraju, a starszy syn jego poszedł dla zająć Oranu. Admirał Rosamel położył Bonę i *La Calle*. Każdy z bejów, który się poddał, musi się nadzwyczajną składką do kosztów wyprawy przyłożyć.

Arcybiskup Rueński poświęcił chorągiew trójkolorową, którą na jego pałacu zawieszono, kazawszy ją obnieść pierwey po swych pokoiach.

Wedle rozporządzenia wielkorządcy przez tymczasowego kommissarza w ministerstwie spraw wewnętrznych podpisanego, chorągwie gwardyi narodowej, równie jak mundurów guziki, mają stosowne i jednakowe napisy; na wierzchu zaś chorągwi będzie wizerunek koguta gaulów. Drugie rozporządzenie brzmi jak następuje: "My Ludwik Filip Orleans, &c. Zważywszy znakomite usługi, które uczniowie szkoły politechnicznej, położyli w sprawie odczynny; w pamiętych dniach 27 28 i 29 lipca, postanowiliśmy i stanowimy: ART. 1. Wszystkim uczniom politechnicznej szkoły, którzy przyłożyli się do obrony Paryża, udzielony jest stopień porucznikowski. — ART. 2 Ci którzy poświęcili się zechcą służyć cywilnie, umieszczeni zostaną na stosownych urządach. ART. 3. Przy wyjściu ze szkoły, niem ją składać examinów, ale według zaświadczeń będą klasyfikowani. ART. 4. Nadaje im się trzechmiesięczny wypoczynek. ART. 5. Ze zaś pomiędzy tylu walecznymi trudno znaleźć najgodniejszych krzyża legii honorowej, przeto sami uczniowie wybrać mają z pomiędzy siebie dwunastu, którym takowy krzyż udzielony zostanie. — Długie rozporządzenie przeznacza szkołom medycynę i prawa, każdej po 4 krzyże legii honorowej za usługi, które w dniach 27 28 i 29 lipca, uczyniły. Uczniowie mają także z pomiędzy siebie wybrać najgodniejszych tego zaszczytu.

Kommissya miejska, wdała dnia 8 b. m. obwieszczenie, w którym wyraża: iż gdy naglące okoliczności, które nakazywały utworzenie gwardyi narodowej ruchomej, już przemigły; przeto wyrok swoy z dnia 31-go lipca stanowiący organem acy i kowey, w liczbie dwadzieciu półkoni, najmniejszemu odwołuje. —